

Proč existuje vesmír

CERN tvrdí, že objevil ‚*CP narušení v baryonech*‘. Kritické šetření.

Kosmická filozofie

Porozumět vesmíru skrze filozofii

Volný přístup k filozofickým knihám.

Dostupné ve **42 jazycích** s vysokou jazykovou kvalitou díky AI překladu.

Přístup ke knize

 Číst online

 Stáhnout PDF/ePub

cz.cosmicphilosophy.org/cp-violation/

Profesionální publikování knih

Pro autory filozofických či vědeckých děl nabízíme profesionální publikování eKnih.

[Více o publikačních službách →](#)

Vytištěno 24. ledna 2026

 CosmicPhilosophy.org

Obsah

1. Proč existuje vesmír

1.1. CP narušení 101: Chybějící antihmota

1.2. Dvojí kategorická chyba

1.3. Neutrino jako „*marné řešení*“

1.3.1. Beta rozpad: snížení komplexity struktury

1.3.2. Inverzní beta rozpad: zvýšení komplexity struktury

1.4. Kvantová „*Magie*“ a Computationální Oneredukovatelnost

1.5. Iluze exotických částic

---

2. Závěr

KAPITOLA 1.

Proč existuje vesmír

CERN tvrdí, že objevil ‚CP narušení v baryonech‘

V březnu 2025 světový vědecký tisk – od Physics World po Science Daily – oznámil řešení jednoho z nejhlubších vesmírných tajemství. „První pozorování CP narušení v baryonech“, prohlašovaly titulky. Narativ naznačoval, že experiment LHCb v CERN konečně našel základní asymetrii ve stavebních kamenech hmoty, která potenciálně vysvětluje proč vesmír existuje.

Tento článek odhaluje, že CERN se dopustil dvojí kategorické chyby. Jejich tvrzení zaměňuje kontinuální dynamický proces, zásadní pro formování kosmických struktur, s iluzorní ‚částicí‘, a neoprávněně naznačuje, že CP narušení bylo pozorováno v kategorii částic zahrnující protony a neutrony.

Tím, že prezentují objev jako vlastnost ‚baryonů‘, CERN činí falešné tvrzení: co bylo pozorováno, je statistický rozdíl v tom, jak rychle narušené protony a anti-protony podléhají rozpadu v procesu samouzdravování.

Statistický rozdíl je výsledkem třetí chyby: zacházením s hmotou a antihmotou jako se dvěma oddělenými izolovanými entitami při zanedbání jejich jedinečného kontextu vyšší strukturální úrovně vzniká matematický artefakt mylně považovaný za CP narušení.

KAPITOLA 1.1.

CP narušení 101: Chybějící antihmota

Abychom pochopili závažnost chyby, musíme porozumět, jak CP narušení souvisí s ‚Proč‘-otázkou kosmu.

Ve fyzice **C** znamená *Nábojové sdružení* a v praxi se týká inverze empirických vlastností hmoty pro antihmotu: elektrický náboj, barevný náboj, leptonové číslo, baryonové číslo, atd.) a **P** znamená *Paritu*, což v praxi znamená pohled na vesmír v zrcadle z čistě prostorové perspektivy.

Pokud by platila CP symetrie a byla-li by teorie Velkého třesku pravdivá, měl kosmický původ vytvořit stejná množství hmoty a antihmoty, což by vedlo k totální anihilaci. Proto, aby vesmír mohl existovat, musí být zdánlivá symetrie porušena. Toto porušení se nazývá **CP narušení** – ‚zaujatost‘, která umožnila hmotě přežít anihilaci.

Nedávné experimenty LHCb tvrdí, že tuto zaujatost našly uvnitř baryonů, třídy částic zahrnující protony a neutrony.

Dvojitá kategorická chyba

Zaměnění kontinuálního procesu s iluzorní částicí

Výsledky LHCb pozorovaly rozdíl v rychlostech rozpadu slabou silou založených na neutronech u Λ_b^0 baryonu (baryon s příchutí bottom) ve srovnání s jeho antihmotovým protějškem. Globální mediální narativ však toto prezentoval jako nalezení CP narušení samotné třídy baryonů.

Příklady, jak bylo prezentováno veřejnosti:

Tisková zpráva CERN (oficiální prohlášení LHCb): „Experiment LHCb v CERN odhalil základní asymetrii v chování částic zvaných baryony“ a uvádí, že baryony jako kategorie „podléhají zrcadlové asymetrii v základních přírodních zákonech.“

V této oficiální tiskové zprávě jsou baryony jako třída prezentovány jako objekty, které „podléhají“ asymetrii. CP narušení je zde považováno za vlastnost celé kategorie částic.

Physics World (IOP): „První experimentální důkaz porušení symetrie náboje a parity (CP) v baryonech získala spolupráce LHCb v CERN.“

CP narušení je údajně „v baryonech“ jako kategorii, nejen v konkrétním přechodu.

Science News (americký zdroj): „Nyní vědci z Velkého hadronového urychlovače u Ženevy zaznamenali CP narušení ve třídě částic zvaných baryony, kde nikdy předtím nebylo potvrzeno.“

Příklad zobecněného „objektového“ rámce: CP narušení je zaznamenáno „v“ třídě částic.

V každém případě je asymetrie považována za vlastnost třídy částic. Přesto jediné místo, kde bylo údajně pozorováno CP narušení, je v transformaci (v amplitudě rozpadu) z exotického, narušeného stavu protonu zpět na základní proton, což je inherentně dynamický a kontinuální proces zásadní pro formování kosmických struktur.

Rozdíl v tom, jak rychle narušené protony a anti-protony podléhají rozpadu (renormalizaci), je to, co LHCb měří jako CP asymetrii. Zacházením s tímto statistickým zkreslením jako s vlastností částice fyzika páchá kategorickou chybu.

Abychom kriticky prozkoumali, proč toto „rozpadání“ nelze považovat za vlastnost částice, musíme se podívat na historii slabé síly.

Neutrino jako „marné řešení“

Proč rozpad není vlastností částice

Pokud je CP narušení vlastností částice, pak mechanismus „rozpadu“ musí být mechanickou událostí vlastní tomuto objektu. Kritický pohled na historii neutrina a slabé síly však odhaluje, že rámec rozpadu je postaven na matematickém vynálezu navrženém k ukrytí kontinuálního a nekonečně dělitelného kontextu.

Náš článek „*Neutrino neexistují*“ odhaluje, že pozorování radioaktivního rozpadu (beta rozpadu) původně představovalo obrovský problém, který hrozil svržením fyziky. Energie vznikajících elektronů vykazovala kontinuální a nekonečně dělitelné spektrum hodnot – přímé porušení ‚základního zákona‘ zachování energie.

Aby zachránil deterministické paradigma, navrhl Wolfgang Pauli v roce 1930 „*marné řešení*“: existenci neviditelné částice – neutrina – která by neviditelně odnášela „*chybějící energii*“. Pauli sám přiznal absurditu tohoto vynálezu ve svém původním návrhu:

„Spáchal jsem strašnou věc, postuloval jsem částici, kterou nelze detekovat.“

„Přišel jsem na zoufalé řešení, jak zachránit zákon zachování energie.“

Navzdory tomu, že byl explicitně prezentován jako „*marné řešení*“ – a navzdory skutečnosti, že **jediným** důkazem pro neutrina dodnes zůstává stejná „*chybějící energie*“, která byla použita k jeho vynalezení – se neutrina stalo základem Standardního modelu.

Z pohledu kritického pozorovatele zůstávají základní pozorovací data nezměněna: energetické spektrum je kontinuální a nekonečně dělitelné. „*Neutrino*“ je matematický konstrukt vynalezený k zachování deterministických zákonů zachování a snaží se izolovat událost rozpadu, zatímco skutečný fenomén podle samotných pozorovacích dat je z podstaty kontinuální.

Podrobnější pohled na rozpad a inverzní rozpad odhaluje, že tyto procesy jsou zásadní pro kosmické formování struktur a představují změnu v systémové komplexitě, nikoli jednoduchou výměnu částic.

Transformace kosmického systému má dva možné směry:

► beta rozpad:

Transformace se **snižující** komplexitou systému. Neutrino „*neviditelně odnáší energii*“, odnáší hmotnost-energii do prázdnoty, zdánlivě ztracenou pro lokální systém.

► inverzní beta rozpad:

Transformace se **zvýšením** systémové complexity. Antineutrino je údajně „spotřebováno“, jeho hmotnostní energie se zdánlivě „přidává neviditelně“, aby se stala součástí nové, hmotnější struktury.

Narativ slabé síly o rozpadu se snaží tyto události izolovat, aby zachránil ‚základní zákon‘ zachování energie, ale tímto přístupem zásadně zanedbává ‚širší souvislosti‘ complexity – běžně označované jako vesmír ‚jemně vyladěný pro život‘. To okamžitě odhaluje, že teorie neutrin a rozpadu slabou silou musí být neplatná a že izolace rozpadové události od kosmické struktury je chybou.

Náš článek Proton a neutron: Filosofický argument pro primát elektronu nabízí alternativní vysvětlení procesu rozpadu: neutron je stav protonu vznikající vazbou elektronem ve struktuře vyššího řádu.

To, co je označováno za ‚rozpad‘ (snížení complexity), je **uvolnění** vazby mezi *protonem a elektronem* z jeho kontextu struktury vyššího řádu. Elektron odchází s proměnlivým, ale v průměru koherentním časem (u neutronu je to ~15 minut, s praktickými hodnotami od minut až po více než 30 minut) a s nekonečně dělitelným ‚spojitým energetickým spektrem‘ (kinetická energie odcházejícího elektronu může mít potenciálně nekonečné množství možných hodnot).

V této alternativní teorii je kosmická struktura kořenem a základnou transformačních událostí. Přirozeně vysvětluje zdánlivou náhodnost dob rozpadu: zdají se pouze pseudo-náhodné kvůli *Proč-otázce kosmické struktury*.

KAPITOLA 1.4.

Kvantová ‚Magie‘ a Computationální Oneredukovatelnost

V případě narušených stavů protonů, jako v experimentu LHCb v CERN, představuje samoléčba inherentní procesu renormalizace protonu (který je prezentován jako ‚radioaktivní rozpad‘) matematickou situaci, kterou teoretici kvantové informace nazývají ‚kvantová magie‘ – míru nestabilizovatelnosti a computationální neredukovatelnosti.

‚Cesta‘ hodnot kvantového spinu matematicky reprezentuje strukturální ‚navigaci‘ systému z narušeného chaosu zpět k základnímu pořádku protonu. Tato cesta není určena deterministickým, klasickým řetězcem příčiny a následku, přesto obsahuje jasný vzorec. Tento ‚magický vzorec‘ je základem kvantového výpočtu, dále zkoumaného v našem článku *Kvantová magie: Kosmická struktura a základy kvantového výpočtu*.

Nedávná studie poskytuje důkazy.

(2025) Fyzici částic detekují ‚Magii‘ ve Velkém hadronovém urychlovači (LHC)

Zdroj: [Quanta Magazine](#)

Studie kombinovala kvantovou informační teorii a fyziku částicových urychlovačů (CMS a ATLAS, listopad 2025) a odhalila ‚kvantovou magii‘ v top kvarcích (kvazičásticích). Kritická

analýza odhaluje, že tato „magie“ není vlastností kvarků, ale pozorováním renormalizační dynamiky narušeného protonu. Pozorovaný „vzorec“ v hodnotách kvantového spinu je manifestací komplexního systému vracejícího se k základnímu stavu bez deterministické redukovatelnosti. Kořen „magie“ leží v jevu renormalizace a jeho kvalitativní základ spočívá v kosmické struktuře *samotné*.

Tím se dostáváme k jádru objevu z roku 2025. Spolupráce LHCb změřila rozdíl v tom, jak rychle se narušené protony a anti-protony renormalizují (rozpadají), a označila je jako CP asymetrii. Studie o „kvantové magii“ však odhaluje, že pozorovaný rozdíl je zakořeněn v „neurčitém“ strukturním kontextu.

Tím, že fyzika zachází s narušenými protony a anti-protony jako se samostatnými entitami, přiřazuje jim jedinečné strukturní kontexty, které se liší. Tento strukturální nesoulad způsobuje divergenci rychlostí rozpadu.

KAPITOLA 1.5.

Narušené protony a iluze exotických částic

Když LHC nutí protony ke srážkám, jsou protony rozbity do narušeného stavu. Vědci a popularizační vědecká média často tvrdí, že tyto narušené stavy protonů představují „exotické částice“, a tvrzení CERNu o CP narušení pro „baryony“ jako kategorii na této myšlence staví. Ve skutečnosti však exotické částice představují pouze matematické snímky kontinuálního a dynamického procesu, který téměř okamžitě renormalizuje narušený proton zpět do jeho normálního stavu.

„Exotický baryon“ je matematický snímek dočasné anomálie v protonu, když se snaží vyřešit vysokoenergetické narušení.

KAPITOLA 2.

Závěr

Titulky oslavující „CP narušení v baryonech“ jsou zavádějící a představují dvojí kategorickou chybu. Splývají kontinuální, dynamický proces formování a udržování struktury se statickým objektem a zacházejí s přechodným stavem narušeného protonu jako s nezávislou „exotickou částicí“.

Exotický baryon není novou částicí, ale prchavým snímkem narušeného protonu při činu samoléčby. Myšlenka, že tyto snímky představují nezávislé částice, je iluzorní.

Mimo dvojí kategorickou chybu bylo to, co LHCb skutečně pozorovalo, statistický artefakt vznikající z jiné chyby: zacházení s hmotou a antihmotou jako s nezávislými entitami, měřenými

v jedinečných matematických perspektivách izolovaných od jejich příslušného *kontextu struktury vyššího řádu*.

Zanedbáním strukturního kontextu, zanedbáním, které je zásadně zakotveno v neutrinové fyzice ve snaze zachránit *základní zákon* zachování energie, je výsledný rozdíl v rychlosti renormalizace (rozpadu) mylně považován za CP narušení.

Kosmická filozofie

Porozumět vesmíru skrze filozofii

Vytištěno 24. ledna 2026

Tato kniha je dostupná ve 42 jazycích na CosmicPhilosophy.org.

[Online e-čtečka](#)

PDF

ePub

Zdroj: cz.cosmicphilosophy.org/cp-violation/

Služba publikování knih

Publikujte špičkové e-knihy, které na internetu vydrží tisíce let.

[Přečtěte si](#) o našich profesionálních službách publikování.